

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/200/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816201704
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bahníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:8816201704.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Bahníkovvej a sudkýň JUDr. Ľubice Břouškovvej a JUDr. Ľubice Kriškovej v právnej veci žalobcu: AUTOOPRAVY Geci Borov, s.r.o., Podhrunkovská 1A/2635, 093 02 Vranov nad Topľou, IČO: 43 884 849, zast.: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 517,81 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 32Cb/183/2016 - 128 zo dňa 11. 4. 2019 a späťvzatí žaloby v časti istiny, takto

rozhodol:

1. Krajský súd v Bratislave p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti istiny vo výške 517,81 Eur, v tejto časti rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/183/2016 - 128 zo dňa 11. 4. 2019 z r u š u j e a konanie v časti istiny vo výške 517,81 Eur z a s t a v u j e .
2. Vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 40,09 Eur od 12.06.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 86,07 Eur od 15.08.2015 do zaplatenia, z úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 193,51 Eur od 18.06.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 12,88 Eur od 08.05.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 74,06 Eur od 06.12.2015 do zaplatenia, ako aj vo výroku o trovách konania, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/183/2016 - 128 zo dňa 11.4.2019 p o t v r d z u j e .
3. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I napadnutým rozsudkom vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 517,81 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 40,09 Eur od 12.06.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 86,07 Eur od 15.08.2015 do zaplatenia, z úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 193,51 Eur od 18.06.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 12,88 Eur od 08.05.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 74,06 Eur od 06.12.2015 do zaplatenia. Vo výroku II. v prevyšujúcej časti konanie zastavil a vo výroku III. priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%.

2. V odôvodnení súd uviedol, že žalobca si návrhom zo dňa 4. 3. 2016 uplatnil nároky z poistných udalostí č. 9561057761, č. 9561278214, č. 9560405664, č. 9561171513, č. 9561969509, č. 9561179558, č. 9561558208 a č. 9561558216, a to celkove v sume 517,81 Eur. V jednotlivých prípadoch došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorových vozidlách poškodených, a to vodičmi

motorových vozidiel, ktorí mali uzatvorené povinné zmluvné poistenie u žalovaného. Žalovaný krátil poistné plnenie na základe faktúr za opravu poškodených motorových vozidiel, a to s poukazom na § 4 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých je povinný uhradiť iba tzv. skutočnú škodu a faktúra nie je automaticky ekvivalentom skutočnej škody.

3. Súd po vykonanom dokazovaní listinnými dôkazmi a pri aplikácii § 442, § 443 Obč. zák., § 797 ods. 2 Obč. zák., § 4 ods. 2, 4, § 11 ods. 8 a § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. uviedol, že účelom zákona je taký postup, aby sa poškodenému, resp. žalobcovi, jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. V predmetnom prípade je potrebné uplatniť zásadu plnej občianskoprávnej reparácie spôsobenej škody, ktorá spočíva v tom, že zodpovedný subjekt bude povinný celú spôsobenú škodu poškodenému plne nahradiť, a to buď formou náhrady v peniazoch alebo formou uvedenia do predošlého stavu. Žalobca preukázal svoju povinnosť, že si u žalovaného uplatnil nárok na náhradu škody odovzdaním dokladov a dokumentov, čím ozrejmil samotnú poistnú udalosť a podal pravdivé vysvetlenie o jej vzniku. Žalobca uplatnil škodu v takej peňažnej sume, akú bol povinný vynaložiť na opravu poškodeného motorového vozidla, teda na navrátenie poškodenej veci do pôvodného stavu. Rozsah náhrady škody poskytnutý poškodenému by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby časť nákladov neuhradených žalovaným musel znášať žalobca, resp. pôvodný poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou.

4. Súd mal za to, že išlo by o tvrdosť zákona, ak by žalobcovi ako poškodenému z dopravnej nehody nemali byť uhradené náklady, ktoré na opravu svojho motorového vozidla reálne vynaložil. Žalobca ako poškodený pri prevádzke motorového vozidla má voči žalovanému ako poisťovateľovi priamy nárok z titulu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, vzhľadom na to, že mu vznikla škoda poškodením veci - jeho motorového vozidla pri dopravnej nehode, ktorú nezavinil, vzhľadom na to, že žalobca preukázal ním uplatnený nárok, posúdil súd nárok žalobcu ako dôvodný a v celom rozsahu mu vyhovel.

5. Späťvzatím žaloby žalobca prejavil vôľu, že netrvá na úroku z omeškania vo výške 9,05 % a netrvá na uplatnenej paušálnej náhrade vo výške 40,- Eur. Súd preto konanie v tejto časti zastavil a konal iba o úrokoch z omeškania vo výške 5,05 % ročne.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 CSP.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to proti výrokom II. a III.. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že už vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odporu mailom dňa 4. 4. 2019, a následne poštou, ktoré vyjadrenie súd prevzal v deň pojednávania, t. j. 11. 4. 2018, žalovaný uviedol, že žalobcovi uhradil istinu vo výške 517,81 Eur, teda súd priznal žalobcovi viac, ako na čo mal nárok, pričom konanie mal v časti istiny zastaviť.

8. Žalovaný v odvolaní namietal i priznané úroky z omeškania. Má za to, že nárok žalobcu na úroky z omeškania je potrebné posúdiť podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení ako lex specialis, a to s poukazom na § 11 ods. 6, 7 a 8 zák. o PZP, v zmysle ktorých si žalovaný svoju zákonnú povinnosť podľa § 11 ods. 6 splnil, preto sa nemohol dostať do omeškania. Žalovaný je toho názoru, že do omeškania s plnením náhrady škody podľa § 15 ods. 1 zák. o PZP by sa mohol dostať až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, priznanej žalobcovi (§ 11 ods. 7 zák. o PZP).

9. Žalovaný v súvislosti s namietaním priznaných úrokov z omeškania poukázal na rozhodnutia iných súdov (rozhodnutie KS v Bratislave, sp. zn. 6Co/838/2014, KS v Prešove 8Co/321/2015, NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018).

10. Žalovaný nesúhlasí ani s rozhodnutím súdu prvej inštancie o trovách konania. Podľa žalovaného žalobca nemal plný úspech v konaní, pretože žalobca vzal v časti žalobu späť z dôvodov na strane žalobcu (nie žalovaného).

11. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že konanie v časti istiny vo výške 517,81 Eur zastaví a v prevyšujúcej časti žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že vo vyjadrení zo dňa 4. 4. 2019 uviedol, že v uvedený deň uhradil istinu vo výške 517,81 Eur, žalobca uviedol, že toto tvrdenie žalovaný nepreukázal a žalobca v čase pojednávania nemal informáciu o plnení.

13. K namietaným úrokom z omeškania žalobca uviedol, že ustanovenia § 11 ods. 6, 7, a 8 Zákona o PZP nevyklúčujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 Obč. zák., a teda priznanie úrokov z omeškania z dôvodu omeškania žalovaného so splnením svojho peňažného záväzku vo vzťahu k žalobcovi riadne a včas. Najvyšší súd SR sa v rozsudku sp. zn. 3Cdo/145/2017 vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., t. j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zák. o PZP, čo sa viaže na splnenie výlučne nepeňažnej povinnosti. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na aktuálnu judikatúru (rozsudky KS v Žiline 7Co/291/2018, 11Co/60/2013, KS v Prešove 4Cob/3/2018, KS Košice 3 Co/335/2017, 4 Cob/3/2019, 4Cob/60/2017, 4Cob/31/2018, KS v Bratislave 2Cob/328/2015, 4Cob/42/2015, ako aj na základné princípy CSP (čl. 4 ods. 2 CSP).

14. K vyjadreniu žalobcu podal repliku žalovaný. Zdôraznil, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je vzťahom poisteného a poisťiteľa v zmysle § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale ide o náhradu škody podľa § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení, preto je potrebné prípadné omeškanie žalovaného posudzovať v intenciách § 11 ods. 6 a nasl. zák. o PZP. V tejto súvislosti žalovaný odkázal na svoje predchádzajúce podania, v rámci ktorých poukázal aj na súdnu prax k otázke povinnosti hradiť úroky z omeškania.

15. K replike žalovaného podal dupliku žalobca. Žalobca z dôvodu, že žalovaný uhradil istinu deň pred pojednávaním, t. j. dňa 10. 4. 2019, zobral v tejto časti žalobu späť a navrhol konanie v časti istiny vo výške 517,81 Eur zastaviť.

16. K úrokom z omeškania opätovne zdôraznil, že uplatnený úrok z omeškania je odôvodnený ust. § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. ako sankcia za nesplnenie povinnosti peňažnej povahy. Žalobca nežiadal o zaplatenie úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zák. o PZP za omeškania žalovaného so splnením nepeňažnej povinnosti (ukončiť šetrenie poisťnej udalosti v lehote stanovenej zákonom). Žalobca opätovne poukázal na judikatúru v obdobných veciach a na princíp právneho štátu, ktorého obsahom je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď.

17. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec v zmysle dôvodov odvolania žalovaného podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v zmysle § 219 ods. 3 CSP dňa 7. 9. 2020. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s dôvodmi odvolania, s čiastočným späťvzatím žaloby ako aj s ostatnými vyjadreniami sporových strán v odvolacom konaní dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalovaného v časti priznaných úrokov z omeškania nie je možné vyhovieť.

18. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

19. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

20. Podľa § 370 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

21. Z vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku vyplýva, že žalobca môže vziať počas konania žalobu späť. Žalobca tak môže urobiť aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale len dovtedy, kým

rozhodnutie súdu prvej inštancie nenadobudne právoplatnosť. O pripustení späťvzatia žaloby v tomto prípade rozhoduje odvolací súd, v prejednávanej veci Krajský súd v Bratislave. Odvolací súd rozhodne buď o pripustení späťvzatia žaloby, alebo o nepripustení späťvzatia žaloby, späťvzatie žaloby žalobcom odvolací súd nepripustí len v tom prípade, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí.

22. V predmetnej veci sám žalovaný vo svojom odvolaní navrhol konanie v časti istiny vo výške 517,81 Eur zastaviť, čo možno chápať ako súhlas so späťvzatím žaloby v uvedenej časti.

23. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd v súlade s § 370 ods. 1, 2 a 3 CSP pripustil čiastočné späťvzatie žaloby, v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil a konanie v časti istiny 517.81 Eur zastavil.

24. Odvolací súd sa následne zaoberal odvolaním žalovaného v súvislosti s nárokom žalobcu po čiastočnom späťvzatí žaloby a zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie v tejto časti veci.

25. V danej veci je nepochybné, že predmetom konania pred súdom prvej inštancie bol nárok na doplatenie náhrady škody, a to z poistnej udalosti č. 9561057761 na motorovom vozidle Ford Focus, EČV: Z. vo výške 40,09 €; z poistnej udalosti č. 9561278214 na motorovom vozidle Ford Fiesta, EČV: Z. vo výške 86,07 €; z poistnej udalosti č. 9560405664 na motorovom vozidle Seat Cordoba, EČV: Z. vo výške 193,51 €; z poistnej udalosti č. 9561171513 na motorovom vozidle Seat Ibiza, EČV: Z. vo výške 12,88 €; z poistnej udalosti č. 9561969509 na motorovom vozidle Ford Fusion, EČV: Z. vo výške 74,06 €; z poistnej udalosti č. 9561179558 na motorovom vozidle Škoda Octavia, EČV: Z. vo výške 64,27 €, z poistnej udalosti č. 9561558208 na motorovom VW Golf, EČV: Z. vo výške 23,29 €; a z poistnej udalosti č. 95619558216 na motorovom VW Golf, EČV: Z. vo výške 23,64 €, t.j. spolu vo výške 517,81 € s príslušenstvom. Žalobca si po čiastočnom späťvzatí žaloby v časti úrokov z omeškania (pôvodne žiadal 9,5%-né úroky z omeškania) a paušálnej náhrady vo výške 40,- Eur, uplatnil úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne z jednotlivých súm, a to podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., ako sankciu za nesplnenie peňažnej povinnosti, t. j. uhradiť peňažné plnenie riadne a včas.

26. Odvolací súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou žalovaného, že žalobca nemá nárok na úhradu úrokov z omeškania s poukazom na ust. § 11 ods. 6, 7, a 8 zák. č. 381/2001 Z.z., pretože podľa odvolacieho súdu ustanovenia § 11 ods. 6, 7, a 8 zák. č. 381/2001 Z. z. (ďalej len zákon o PZP) nevylučujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 Obč. zák. v prípade, ak je poisťovňa v omeškaní so splnením peňažného dlhu. Zákon o PZP je lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako lex generalis, to znamená, že ustanovenia zákona lex generalis sa vzťahujú na špeciálnu právnu úpravu (lex specialis) iba vtedy, ak táto špeciálna právna úprava neustanovuje inak. Vo všeobecnosti platí, že ak sa dlžník dostane do omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od neho popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Obč. zák.). Ustanovenia § 11 ods. 6, 8 zák. o PZP postihujú inú nečinnosť a včasné nesplnenie odlišných povinností, než vyplývajú z ust. § 517 ods. 2 Obč. zák., a to nečinnosť spočívajúcu v nepeňažnom plnení, t. j. sankcionujú neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabávajú žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., a to i v prípade, že žalovaný svoje povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zák. o PZP splnil včas (t. j. skončil prešetrenie poistnej udalosti alebo poskytol poškodenému písomné vysvetlenie o odmietnutí poistného plnenia).

27. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

28. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Z ust. § 11 ods. 7 zák. o PZP vyplýva povinnosť poisťovateľa poskytnúť plnenie do 15 dní po skončení vyšetrovania rozsahu poistiteľa plniť, pričom uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania

so splnením povinnosti riadne a včas, a keďže ide o omeškanie so splnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať popri plnení aj úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

30. Z napadnutého rozsudku je nepochybné, že žalovaný bol povinný poskytnúť poistné plnenie v plnej výške do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti, a to pri poistnej udalosti č. 9561057761 do 11. 6. 2015 (šetrenie poistnej udalosti ukončené dňa 27. 5. 2015), pri poistnej udalosti č. 9561278214 do 14.8.2015 (šetrenie ukončené 30. 7. 2015), pri poistnej udalosti č. 9560405664 do 17. 6. 2015 (šetrenie ukončené 2. 6. 2015), pri poistnej udalosti č. 9561171513 do 7.5.2015 (šetrenie ukončené 22. 4. 2015) a pri poistnej udalosti č. 9561969509 do 5.12.2015 (šetrenie poistnej udalosti ukončené dňa 20.11, 2015). Tým, že žalovaný neposkytol poistné plnenie do 15 dní od skončenia vyšetrovania jednotlivých škodových udalostí, nasledujúci deň po uplynutí 15-dňovej lehoty sa dostal do omeškania. Súd prvej inštancie preto rozhodol vo výroku vecne správne, keď žalovaného zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,09 Eur od 12.06.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 86,07 € od 15.08.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 193,51 € od 18.06.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 12,88 € od 08.05.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 74,06 € od 06.12.2015 do zaplatenia. Dôvody odvolania, v ktorých žalovaný namieta priznané úroky z omeškania, sú preto s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolacieho súdu právne irelevantné.

31. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne aj vo výroku o trovách konania, keďže zastavené konanie v prevyšujúcej časti (výrok II. rozsudku), t. j. v časti úrokov z omeškania ako príslušenstva pohľadávky nemá vplyv na posudzovanie úspechu žalobcu v konaní. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, keďže príslušenstvo (úrok z omeškania) nebol v žalobe vyčíslený (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obo/243/2007 zo dňa 27. 11. 2008). Je nepochybné, že žalobca bol úspešný tak v istine (žalovaný až po podaní žaloby na súd sumu vo výške 517,81 Eur uhradil), ako aj v úrokoch z omeškania.

32. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok v časti priznaných úrokov z omeškania a vo výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Žalovaný zavinil zastavenie konania v časti istiny, nakoľko čiastočne splnil žalobcovi po začatí konania to, čo v konaní požadoval, teda zachoval sa v zmysle žalobnej požiadavky. Nakoľko vo zvyšnej časti bol žalobca v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Uvedený rozsudok bol prijatý v senáte pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).